

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200388
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118200388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne B. Q., K.. XX.X.XXXX, O. B. Š. XXX, V. X, zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 66, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o primerané finančné zadosťučinenie s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 8.6.2018 č. k. 20Csp/3/2018 - 35 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 582,30 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal jej nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%.

2. V dôvodoch rozhodnutia dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je opodstatnená. Bolo nesporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským a uplatnený nárok je v súlade s § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na predchádzajúce konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C/195/2013, v ktorom sa úspešne domohla žalobkyňa od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 472,88 eur. Nebola úspešná v časti 109,42 eur z dôvodu námietky premlčania vnesenej žalovaným. Žalobkyňa sa teda úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia a v dôsledku takéhoto porušenia je úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd prvej inštancie sa stotožnil s uplatňovanou výškou finančného zadosťučinenia, ktorú považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Zoberal do úvahy to, že žalobkyňa mala v čase, keď žalovaný získal bezdôvodné obohatenie príjem vo výške 480,- eur, mala viacero úverov od nebankových spoločností, a teda finančné prostriedky, o ktoré sa žalovaný obohatil nepochybne mohla použiť na uspokojenie svojich životných potrieb. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, súd prvej inštancie priznal sumu, ktorá zodpovedá istine, o ktorú sa chcel žalovaný v predchádzajúcom konaní na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba bola zamietnutá, alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalovaný popiera dôvodnosť prezentovaných záverov, a ak by súd vychádzal skutočne z obsahu predmetných rozhodnutí, nemohol by dospieť k záveru o prípustnosti nároku v uplatnenej výške.

Poukázal na priebeh predchádzajúceho konania, kde žaloba žalobkyne v časti o zaplatenie sumy 109,42 eur bola zamietnutá z dôvodu námietky premlčania žalovaným. V prípade takto uplatneného nároku na finančné zadosťučinenie, ktorý je svojou výškou rovnaký ako už raz priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia má za následok to, že žalobkyňa si neprípustne uplatňuje duplicitne nároky, na ktoré nemá zákonný nárok. Žalovaný sa ďalej nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o neprípustnosti zmluvne dohodnutej výške odplaty a predkladá vlastné posúdenie sporných skutočností. Kritériom, ktorým sa riadila výška odplaty v posudzovanej spotrebiteľskej zmluve nemôže primeraná odplata bankových subjektov, na ktorú poukazuje súd a platí, že výška odplaty sa posudzuje podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý mal vlastnú osobitnú úpravu maximálnej výšky odplaty za spotrebiteľské úvery. Otázka odplaty za spotrebiteľské úvery a jej obmedzenie bolo z hľadiska vývoja právnej úpravy predmetom výslovnej regulácie od 1.7.2008. Maximálna hodnota odplaty k dátumu uzatvorenia zmluvy bola 98,44%. Odplata za úver dohodnutý medzi stranami nebola vyššia ako jej maximálna výška. V zmysle týchto dôvodov žalovaný navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobkyňa navrhla rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukazuje na to, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie automatickým duplicitným nárokom za akýkoľvek úspech v spotrebiteľskom spore, ale ide o nárok podmienený podaním žaloby pri splnení podmienky, že spotrebiteľ na súde v základnom konaní úspešne uplatní spotrebiteľské právo podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, čo v danom prípade splnené bolo. Považuje za správnu aj výšku priznaného finančného zadosťučinenia, ktorá zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť.

5. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného opodstatnené nie je.

6. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov), proti porušeniu práv a povinností upravených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

7. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva, alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva, alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu (do pozornosti napr. uznesenie KS Prešov sp. zn. 6Co/220/2012).

8. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľov bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

9. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepochybne vyplynulo, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C/195/2013 sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému domohla zaplatenia istiny 472,88 eur s prísl. a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 27.4.2017 č. k. 20Co/281/2015 - 170. Odvolací súd sa stotožnil s prvoinštančným súdom v tom zmysle, že úroky požadované žalovaným od žalobkyne na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v rozsahu 77,02% ročne sú neprimerane vysoké a odporujúce dobrým mravom. Súdy v tomto predchádzajúcom konaní skonštatovali, že žalovaným požadovaný úrok bol viac ako 400% vyšší ako úrok, za ktorý by za podobných podmienok banky úver poskytovali. Odvolací súd tiež zdôraznil, že

absolútna neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka v súvislosti s uzatvorenou zmluvou dopadá aj na právne úkony odporujúce dobrým mravom a za taký treba považovať úverový právny úkon s neprimerane vysokou výškou úrokov, ktorú už možno označiť za úžernú a v demokratickej spoločnosti by nemal byť priestor pre toleranciu takýchto právnych úkonov. Časť nároku žalobkyne o zaplatenie sumy 109,42 eur s prísl. bola zamietnutá s poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovaným.

10. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, keďže postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

11. S poukazom na vyššie uvedené aj odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na preukázané závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a výška priznaného finančného zadosťučinenia, je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, zodpovedá svojmu účelu, poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

12. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, prípadne ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/218/2010).

13. Odvolací súd za danej situácie, keď správny je aj výrok o trovách konania strán sporu, považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a rozsudok potvrdil ako vecne správny podľa § 387 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania patrí vo vzťahu k žalovanému náhrada vzniknutých trov v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).